

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113204554
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113204554.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľky: V. N., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX A. XXX, Š. P. Z., právne zastúpená JUDr. Ivanom Mikloškom, advokátom so sídlom Hodžova 13, 010 01 Žilina, IČO: 14 215 934, proti odporcom: I. Ľ. N., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX A. XXX, Š. P. Z., II. Ľ. N., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX A. XXX, Š. P. Z., III. O. N., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX A. XXX, Š. P. Z., všetci odporcovia I. až III. právne zastúpení JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, takto

rozhodol:

Návrh o určenie, že darovacia zmluva uzavretá medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými, predmetom ktorej bol rodinný dom súpisné číslo XXX, stojaci na parcele G.-Y. Č.. XXX, nachádzajúci sa v katastrálnom území A., evidovaný na liste vlastníctva č. XXX, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva odporcov I. a II. do katastra nehnuteľností rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto pod číslom S. XXXX/XX zo dňa 04.02.2013, je neplatná a o určenie, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/12 k rodinnému domu súpisné číslo XXX, stojacemu na parcele G.-Y. Č.. XXX, nachádzajúceho sa v katastrálnom území A., evidovanému na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom, patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov navrhovateľky a odporcu I., zamieťa.

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 12.02.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 12.02.2013 sa navrhovateľka domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd určil že darovacia zmluva uzavretá medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými, predmetom ktorej bol rodinný dom súpisné číslo XXX, stojaci na parcele G.-Y. Č.. XXX, nachádzajúci sa v katastrálnom území A., evidovaný na liste vlastníctva č. XXX, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva odporcov II. a III. do katastra nehnuteľností rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto pod číslom S. XXXX/XX zo dňa 04.02.2013, je neplatná.

Návrh na začatie konania navrhovateľka skutkovo odôvodnila tým, že je s odporcom I. v manželskom zväzku, pričom ich manželstvo trvá a ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) za trvania manželstva zrušené nebolo. Dňa 29.04.2002 bola medzi predávajúcou Ž. G. a kupujúcim odporcom I. uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu 7/12 k stavbe rodinného domu súp. č. XXX na parc. G.-Y. Č.. XXX evidovanej na LV č. XXX vedeného pre k. ú. A. (tiež ako „sporná nehnuteľnosť“). Hoci uvedená kúpna zmluva bola na strane kupujúceho uzavretá len odporcom I., nadobudnutý spoluvlastnícky podiel patrí do jej a odporcu I. BSM v súlade s ust. § 143 Občianskeho zákonníka, nakoľko dohodnutá kúpna cena bola uhradená zo spoločných finančných prostriedkov manželov. Nakoľko Správa katastra Kysucké Nové Mesto vykonala na LV č. XXX, pre k.

ú. A. k nadobudnutému spoluvlastníckemu podielu 7/12 výlučne zápis na odporcu I. ako podielového spoluvlastníka uvedeného podielu, návrhom na začatie konania zo dňa 13.08.2012 (konanie o ktorom bolo vedené Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 7C/192/2012) domáhala určenia, že spoluvlastnícky podiel 7/12 k spornej nehnuteľnosti patrí do jej a odporcu I. BSM: Na základe jej žiadosti Správa katastra Kysucké Nové Mesto vyznačila na LV č. XXX pre k. ú. A. poznámku o začatí súdneho konania. Z informatívneho výpisu z LV č. XXX pre k. ú. A. zo dňa 11.02.2013 zistila, že odporca I. previedol celú spornú nehnuteľnosť darovacou zmluvou zo dňa 04.02.2013 na odporcov II. a III. každému v spoluvlastníckom podiele 1/2 vrátane spoluvlastníckeho podielu 7/12 k spornej nehnuteľnosti patriaceho do BSM. K prevodu spoluvlastníckeho podielu došlo bez jej súhlasu i napriek tej skutočnosti, že vo veci určenia vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu prebieha súdne konanie. Návrh na vklad dotknutej darovacej zmluvy bol povolený Správou katastra Kysucké Nové Mesto pod č. S. XXXX/XX dňa 05.02.2013. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, navrhovateľka uviedla, že sporná darovacia zmluva je neplatná, nakoľko touto zmluvou došlo k bezdôvodnému odňatiu jej vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, v ktorej má trvalý pobyt.

Navrhovateľka v ďalšom podaní zo dňa 28.03.2013 podanom na súde dňa 02.04.2013 rozšírila predmet konania o určovací výrok, že ona a odporca I. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu 5/12 k spornej nehnuteľnosti. Podanie navrhovateľka odôvodnila tým, že spoluvlastnícky podiel 5/12 k spornej nehnuteľnosti bol nadobudnutý počas trvania manželstva, pričom podiel o veľkosti 4/12 nadobudli na základe dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zo dňa 22.05.2002 a podiel 1/12 na základe dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zo dňa 29.06.2002. Na vyporiadanie spoluvlastníckych podielov boli použité spoločné finančné prostriedky z BSM a z tohto dôvodu v súlade s ust. § 143 Občianskeho zákonníka nadobudnuté spoluvlastnícke podiely 5/12 k spornej nehnuteľnosti patria do BSM. Sporná nehnuteľnosť prešla v rokoch 2004-2005 komplexnou rekonštrukciou, čím sa výrazne zmenila jej hodnota a charakter a náklady na rekonštrukciu uhradili ona a odporca I. spoločne, pričom na rekonštrukciu boli použité prostriedky z úveru poskytnutého jej a odporcovi I. na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.11.2004. Spornú nehnuteľnosť užívala s odporcom I. spoločne, spoločne uhradili náklady na nehnuteľnosť až do obdobia, kým sa odporca I. zo spoločnej domácnosti neodstáhoval. Toho času užíva nehnuteľnosť sama so svojimi deťmi a uhrádza všetky náklady spojené s užívaním. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, navrhovateľka uviedla, že je daný spôsobilosťou návrhu byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnosti.

Súd podanie navrhovateľky zo dňa 28.03.2013 podľa jeho obsahu ako návrh na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania jeho rozšírením, a tak uznesením č. k. 6C/51/2013-43 zo dňa 24.05.2013 túto zmenu návrhu pripustil.

Odporcovia I. až III. sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 28.06.2013, v ktorom namietali, že na Okresnom súde Žilina je vedené konanie pod spis. zn. 7C/192/2012, ktoré vytvára pre konanie súdu v prejednávanej veci prekážku veci začatej (§ 83 O.s.p.), a to bez ohľadu na to, že vo veci vedenej pod spis. zn. 7C/192/2012 nie je samostatne uplatnený nárok na určenie, že sporná darovacia zmluva je neplatná. Je tomu tak vzhľadom k tomu, že v konaní vedenom pod spis. zn. 7C/192/2012 sa navrhovateľka domáha určenia, že sporná nehnuteľnosť patrí do jej a odporcu I. BSM, pričom vo vzťahu k tomuto určeniu musí súd vyriešiť aj otázku platnosti, či neplatnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcami.

Na pojednávaní dňa 28.04.2015 súd na návrh navrhovateľky urobený ústne do zápisnice o pojednávaní vyhlásil za prítomnosti právnych zástupcov účastníkov konania uznesenie, ktorým pripustil navrhovanú zmenu návrhu na začatie konania, a to v znení rozsudového návrhu, ktorým sa navrhovateľka domáhala vyslovenia neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými, predmetom ktorej je dom súp. č. XXX, postavený na parcele G.-Y. Č. XXX, nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. A., zapísaná na LV č. XXX, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený Správou katastra Kysucké Nové Mesto pod č. S. XXXX/XX zo dňa 04.02.2013 a súčasne určenia, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/12 k vyššie uvedenej nehnuteľnosti patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov navrhovateľky a odporcu I.

Súd vec prejednal, vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaniach v dňoch 28.04.2015, 19.06.2015, 18.09.2015 a 16.10.2015, na ktorom pojednávaní vo veci rozhodol.

Navrhovateľka zhrnula svoju skutkovú a právnu argumentáciu v spore prostredníctvom svojho právneho zástupcu v jeho záverečnom prednese, ktorý uviedol, že považuje za nepochybné, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/12 k spornej nehnuteľnosti bol nadobudnutý počas trvania manželstva medzi navrhovateľkou a odporcom I. Vychádza zo zákonnej podmienky stanovenej v ust. § 143 Občianskeho

zákonníka, že tento podiel tvorí alebo patrí do BSM. Manželia kupovali uvedenú nehnuteľnosť spoločne zo spoločných prostriedkov, a to z dôvodu, aby si zabezpečili vlastné bývanie pre seba a pre svoje deti. I keď na jednotlivých zmluvách, ktorými mal byť uvedený podiel nadobudnutý je ako účastník uvádzaný len odporca I., samo o sebe to nevyklučuje, že tento podiel by nepatrila do BSM. Z uvedeného dôvodu bolo v priebehu konania dokazované, z akých zdrojov boli jednotlivé podiely vysporiadané. Odporcovia sa snažili vo svojich výpovediach presvedčiť, že v čase nadobudnutia podielov boli majetnou rodinou, pričom jednotlivé sumy finančných prostriedkov, ktoré uvádzali, dosiahli takmer 800.000,- Sk, čo na dobu, v ktorej sa podiely nadobúdali bola značná suma. Poukazuje však na zásadné rozpory vo vyjadreniach jednotlivých odporcov, kto koľko peňazí mal a kde tieto prostriedky boli použité a uložené. V tejto súvislosti navrhovateľka jednoznačne poukazuje na to, že v rámci celého konania ani jeden z odporcov nepredložil žiadny relevantný dôkaz, že by v rokoch 2002, 2003 mali nejaké vkladné knižky, na ktorých boli určité finančné prostriedky, ktoré by mohli byť použité na vyplatenie sporných podielov. Nepredložili žiadny dôkaz o existencii nejakých darovacích zmlúv k uvedeným finančným prostriedkom, ktoré by mali byť určené na vyplatenie jednotlivých podielových spoluvlastníkov. Pokiaľ odporcovia tvrdili, že k nadobudnutiu spoluvlastníckych podielov 5/12 poskytli finančné prostriedky odporcovi I. darom, je prekvapujúce, že takto nepostupovali aj v prípade nadobudnutia podielu 7/12 od Ž.P. G., kde k uzavretiu tejto zmluvy na tento podiel si dokonca zavolali aj svedkov. Naopak na druhej strane navrhovateľka na pojednávaní 19.06.2015 konkrétne a súvisle popísala, akým spôsobom sa jednotlivé spoluvlastnícke podiely nadobúdali a predložila súdu relevantný písomný dôkaz, a to výpis zo svojho bankového účtu vedeného v Poštovej banke, a. s. za obdobie rokov 2000 až 2002, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že disponovala s takouto sumou, z ktorej bolo možné vyplatiť jednotlivé spoluvlastnícke podiely, a že v tomto rozhodujúcom období, kedy mali byť podiely vyplácané bol na tomto účte príslušný obrat. Čo sa týka svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov a nadobudnutí jednotlivých spoluvlastníckych podielov, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/12 od odporkyne III. bol nadobudnutý za sumu 11.500,- Sk zo spoločných finančných prostriedkov bývalých manželov, pričom finančné prostriedky odporkyne III. odovzdal odporca I. bez prítomnosti navrhovateľky. V súčasnosti toto tvrdenie odporcovia popierajú, navrhovateľka tak necháva na úvahu súdu posúdenie nadobudnutia tohto podielu. Spoluvlastnícky podiel P. V. G. bol nadobudnutý takisto zo spoločných prostriedkov za sumu 11.500,- Sk, ktoré boli odovzdané menovanému V. G. spoločne manželmi na Obecnom úrade v Locheniciach. Nakoľko však neexistuje žiadny doklad ohľadne tejto transakcie a V. G., ako svedok, zomrel, necháva takisto rozhodnutie súdu na jeho úvahe. Spoluvlastnícky podiel od Z. G. o veľkosti 1/12 bol takisto nadobudnutý zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM a vyplatený Z. G. takisto v Locheniciach na obecnom úrade. Tuto poukazuje na značný rozpor medzi výpoveďou svedka Z. G. na pojednávaní dňa 18.09.2015 a vydaným potvrdením, ktoré Stanislav Karas predtým dobrovoľne vydal. Z. G. potvrdil, že prevzal od navrhovateľky a odporcu I. túto sumu na vysporiadanie, avšak na pojednávaní uviedol, že za uvedený podiel neprevzal žiadne finančné prostriedky, ale sestra mu zaplatila za akési obilie, ktoré im vozil. Poukazuje na skutočnosť, že v priebehu výpovede tohto svedka mu odporkyňa III. bez súhlasu súdu podala dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, teda ho vlastne nabádala, akým spôsobom má vypovedať a ovplyvňovať týmto spôsobom výpoveď tohto svedka. Navrhovateľka zastáva názor, že svedok Stanislav Karas je svedkom vzhľadom k rodinným pomerom, predovšetkým k odporkyne III., zaujatým a jeho výpoveď na pojednávaní bola ovplyvnená aj konaním odporkyne III., preto považuje svedeckú výpoveď svedka za absolútne nedôveryhodnú. Navrhuje, aby súd pri rozhodovaní o nadobudnutí tohto podielu vychádzal jednoznačne z písomného stanoviska Z. G. zo dňa 02.05.2013, v ktorom potvrdil, že za podiel mu bola vyplatená suma oboma manželmi. Podiel o veľkosti 1/12 od M. G. bol nepochybne nadobudnutý zo spoločných prostriedkov manželov, čo teda uvedený svedok potvrdil. Povedal, že ho spoločne manželia navštívili, prejavili záujem o nadobudnutie tohto podielu a následne na Obecnom úrade v Povine uzavreli takúto zmluvu s tým, že on prevzal prostriedky od obidvoch manželov. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa p. N.. Svedok M. G. sa jednoznačne vyjadril, že jeho vôľou pri uzatváraní predmetnej zmluvy bolo previesť svoj spoluvlastnícky podiel na oboch manželov a kúpna cena mu bola vyplatená spoločne oboma manželmi. Takisto, čo sa týka spoluvlastníckeho podielu nadobudnutého od O. G. a O. G., takisto tento podiel bol vyplatený a nadobudnutý zo spoločných finančných prostriedkov, čo teda potvrdili obidvaja svedkovia, ktorí uviedli, že teda finančné prostriedky prevzali u M.. S. spoločne od navrhovateľky a odporcu a z tohto dôvodu považovali, alebo vychádzali z toho, že prevádzajú tento svoj podiel na oboch manželov. Pri vysporiadaní uvedených podielov bolo zámerom oboch manželov nadobudnúť spoločnú nehnuteľnosť, kde by mohli žiť ako rodina spolu so svojimi deťmi. O tom, že tieto podiely boli nadobudnuté do BSM svedčí aj skutočnosť, že následne si navrhovateľka s odporcom I. ešte počas trvania manželstva zobrali úver, túto nehnuteľnosť zrekonštruovali, žili v nej až kým nedošlo ku kríze v manželstve, ktorá bola zavinená

výlučne v správaní odporcu I., ktorý sa následne zo spoločnej nehnuteľnosti vysťahoval. O určitej špekulácii zo strany odporcov svedčí aj tá skutočnosť, že odporca I. následne, aby akýmsi spôsobom zmaril realizáciu vlastníckych práv navrhovateľky, previedol darovacou zmluvou túto nehnuteľnosť na odporcov II. a III. Zámerom a cieľom tohto úkonu bolo jednoznačne vyštváť navrhovateľku z uvedenej nehnuteľnosti, vrátane jej detí a spraviť z nej bezdomovkyňu, o čom svedčí aj ďalšie správanie odporcov II. a III., ktorí po nadobudnutí nehnuteľnosti okamžite odhlásili navrhovateľku z trvalého pobytu. Na základe zhodnotenia prejavov účastníkov a svedkov konštatuje, že preukázala, že podiel o veľkosti 5/12 patrí do zaniknutého BSM medzi ňou a odporcom I. Žiadame zdvorilo súd, aby pri rozhodovaní prihliadal aj na skutočnosť, že odporcovia majú jednoznačne zámer vypratať navrhovateľku spolu s jej deťmi z nehnuteľnosti, ako pomstu za to, že vlastne manželstvo bolo ukončené. Na základe uvedených skutočností žiada, aby súd návrhu vyhovel a odporcov I. až III. zaviazal nahradiť jej trovy konania.

Skutkovú a právnu argumentáciu odporcov v spore zhrnul ich právny zástupca vo svojom záverečnom prednese, v ktorom uviedol, že poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že pokiaľ sa navrhovateľka domáhala vyslovenia neplatnosti darovacej zmluvy, tvrdí, že na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem, čo zdôvodňuje tým, že v podstate vyslovením takéhoto výroku by žiadnym spôsobom nebol ovplyvnený zápis existujúci v evidencii nehnuteľností a vzhľadom na ďalší uplatnený nárok podaným návrhom, kde sa navrhovateľka domáha určenia vlastníctva k podielu o veľkosti 5/12 na spornej nehnuteľnosti, má za to, že už v rámci tohto je možnosť súdom sa vysporiadať aj s relevantnou otázkou platnosti, či neplatnosti spornej darovacej zmluvy. V tomto smere pokiaľ nie je daný naliehavý právny záujem na vedení takéhoto sporu, je potrebné návrh v tomto rozsahu ako taký zamietnuť. Pokiaľ sa týka zvyšku návrhu, že sporný podiel bol nadobúdaný z prostriedkov patriacich jej a odporcovi I., ako bývalým manželom, tvrdí, že tieto skutočnosti práve z jej strany sú uvádzané účelovo a na rozdiel od rozsiahleho prezentovania skutočností, ktoré by takéto tvrdenia mali potvrdiť zo strany jej právneho zástupcu, uvádza, že práve ust. § 143 Občianskeho zákonníka pozná výnimky zo zásady, alebo z domnienky, nadobúdania majetku počas trvania manželstva oboma manželmi, kedy do spoločného majetku nepatria veci darované, alebo získané dedením. V tejto skutočnosti, v logickej súvislosti už aj na spor vedený pred Okresným súdom Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 7C/192/2012, uvádza, že práve v snahe zachovať jednotu majetku v príbuzenskej vetve po matke odporkyne III. došlo k tomu, že, a tu zdôrazňuje vlastníctvo pozemkov, ktoré sa predmetu sporu netýkajú a tieto majú jedného vlastníka, konali účastníci týchto právnych vzťahov, ktoré sú napádané, tak, aby táto jednota vlastníctva bola zachovaná. Keďže podiel o veľkosti 7/12 preukázateľne odporca I. nadobudol transformáciou prostriedkov nadobudnutých od rodičov darom, je zrejmé, že v tomto smere je dané jeho výlučné vlastnícke právo tohto podielu. Takto to konštatoval aj súd a poukázal na logické súvislosti správania sa všetkých účastníkov právnych úkonov, tak pri jeho učení, ako aj predtým, aby táto jednota vlastníckych vzťahov bola v postupnosti aj ďalších právnych úkonov zachovaná. Dáva do pozornosti správanie samotnej navrhovateľky, ktorá, počas obdobia od roku 2002 až do času, kedy nastal rozvrat v manželstve, sa o vlastnícke vzťahy, aj keď tieto boli absolútne zrejmé, nezaujímal a práve až v tomto čase účelovo v snahe zachovať si bývanie účelovo začala tvrdiť skutočnosti o tom, že táto domová nehnuteľnosť má patriť do BSM. Pritom je nelogické, že pokiaľ najskôr žalovala podiel o veľkosti 7/12, nežalovala zároveň aj zvyšný podiel o veľkosti 5/12 na spornej nehnuteľnosti, čo je na daný stav veľmi prekvapivé. Tvrdenia o tom, že tento podiel, postupne v troch právnych úkonoch nadobúdaný, by mal patriť do BSM, ako taký z dôvodu, že na tento boli vynaložené finančné prostriedky spoločné, je v príkrom rozpore s obsahom dohodnutých právnych úkonov v písomnej forme, z ktorých mimo prevodu vlastníctva na M. G. a O. a O. G., ktorí obdržali finančné čiastky za prevádzaný podiel, ďalšie prevody boli bezodplatné. Práve navrhovateľka svojim správaním sa a vytváraním demagógie o svojom nevhodnom stave, v ktorom sa v manželstve ocitla, písomne oznamovala osobám, ktoré boli následne vypočítané v konaní aj ako svedkovia, aby jej tieto ňou tvrdené skutočnosti potvrdili. Tejto skutočnosti zodpovedá aj výpoveď svedkyne N., ktorá ako pracovníčka úradu, dá sa povedať zmanipulovaná samotnou navrhovateľkou a starostkou obce, podpisuje doklad, o ktorého obsahu absolútne nemala žiadnu vedomosť, potvrdila akurát jednu skutočnosť, že videla, že finančné prostriedky boli na úrade, v čase kedy overovala podpis prevodcu, vyplácané. Táto skutočnosť, ale nezakladá domnienku, že išlo o prostriedky z BSM, nakoľko v logickej súvislosti tak, ako aj vo vzťahu k finančným prostriedkom vyplácaným O. a O. G. odporcovia tvrdia, že tieto tak, ako pri výplate podielu o veľkosti 7/12, pochádzali z majetku rodičov odporcu I., teda odporcov II. a III., ktorých následnou transformáciou získal odporca I. výlučné vlastnícke právo aj k týmto sporným podielom. Vzhľadom na tieto skutočnosti odporcovia tvrdia, že dôkazné bremeno preukázania tvrdených skutočností o tom, aby návrhu mohlo byť vyhovené, bolo na strane navrhovateľky. Už zo samotného záverečného prednesu právneho zástupcu navrhovateľky, kedy uviedol, že necháva na zváženie súdu, ako vyhodnotí určité skutočnosti, ktoré majú presný relevantný

dokumentovateľný význam v listinách, ktoré tvoria predmet sporu, a od ktorých sa odvíja vlastníctvo odporcu I. a následne po prevode nehnuteľností do vlastníctva odporcov II. a III., nemôže obstať. Navrhovateľka toto dôkazné bremeno neuniesla, a preto majú odporcovia za to, že niet dôvodu, aby bolo i v tejto časti návrhu navrhovateľky vyhovené, preto žiadajú, aby súd návrh ako nedôvodný zamietol a pre prípad úspechu žiadajú súd, aby im priznal právo na náhradu trov konania.

Súd tak vykonal dokazovanie vo veci oboznámením s listinnými dôkazmi produkovanými účastníkmi, ako aj zabezpečenými súdom podľa ust. § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p., výsluchom účastníkov a svedkov M. G., O. G., O. G., Z. G., M. N. a M.. O. S., pričom zistil nižšie uvedené skutkový stav.

Dňa XX.XX.XXXX uzavreli navrhovateľka a odporca I. manželstvo v G. D. O. (sobášny list predložený navrhovateľkou na č. I. 6 spisu).

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 15P/7/2012-89 zo dňa 25.10.2013, ktorý nadobudol podľa doložky na ňom vyznačenom právoplatnosť dňa 12.12.2013 (na č. I. 123 spisu), manželstvo navrhovateľky a odporcu I. uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G. D. O. rozviedol.

Podľa výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX vedeného pre k. ú. A. zo dňa 08.01.2013 (predloženého navrhovateľkou na č. I. 10 spisu), bola ku dňu datovania výpisu v časti A LV evidovaná stavba rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na parc. č. XXX a v časti B LV bol ku dňu datovania výpisu evidovaný ako výlučný vlastník odporca, a to pod B1 v podiele o veľkosti 7/12 na základe kúpnej zmluvy č. S. XXX/XX zo dňa 09.05.2002, pod B2 v podiele o veľkosti 2/24 na základe dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva č. S. XXXX/XX z 19.03.2004, pod B3 v podiele o veľkosti 1/12 na základe dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva č. S. XXX/XX a pod B4 v podiele o veľkosti 1/12 na základe dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva č. S. XXX/XX.

Podľa výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX vedeného pre k. ú. A. zo dňa 11.02.2013 (predloženého navrhovateľkou na č. I. 14 spisu), bola ku dňu datovania výpisu v časti A LV evidovaná stavba rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na parc. č. XXX a v časti B LV boli evidovaní ako podieloví spoluvlastníci pod B4 odporca II. v podiele o veľkosti 1/2 a pod B5 odporkyňa III. v podiele o veľkosti 1/2, a to titulom darovacia zmluva č. S. XXXX/XX zo dňa 04.02.2013.

Odporkyňa III., Z. G., nar. XX.XX.XXXX, V. G., nar. XX.XX.XXXX a odporca I. uzavreli zmluvu označenú ako „Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti“ datovanú dňa 22.05.2012 (na č. I. 84 spisu). V čl. I. dohody jej účastníci prehlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedeného na LV č. XXX, k. ú. A., a to odporkyňa III. v podiele o veľkosti 1/12, Z. G. v podiele o veľkosti 1/12, V. G. v podiele o veľkosti 1/12 a odporca I. v podiele o veľkosti 7/12. V čl. II. dohody bolo uvedené, že odporkyňa III. Z. G. a V. G. zrušujú touto dohodou svoj podiel v prospech odporcu I. v uvedenej nehnuteľnosti, čím sa odporca I. stane ich majoritným vlastníkom v podiele o veľkosti 10/12. Odporkyňa III. Z. G. a V. G. sa vzdali svojich spoluvlastníckych podielov v prospech odporcu I. bezodplatne. Pravosť podpisov odporkyne III. Z. G. a V. G. na listine boli úradne overené, a to odporkyne III. dňa 17.06.2002 na Okresnom úrade Kysucké Nové Mesto (pričom táto listinu podpísala pri overení pravosti jej podpisu), Z. G. dňa 14.06.2002 na Obecnom úrade Obce Ločenice, ČR (pričom tento listinu podpísal pri overení pravosti jeho podpisu) a V.D. G. dňa 14.06.2002 na Obecnom úrade Obce Lhota pod Libčany dňa 17.06.2002 (pričom tento listinu podpísal pri overení pravosti jeho podpisu). Podľa doložky na dohode vyznačenej Správa katastra Kysucké Nové Mesto rozhodla o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa tejto dohody v prospech odporcu dňa 15.07.2002 pod č. S. XXX/XXXX.

M. G., nar. XX.XX.XXXX na jednej strane a odporca I. na strane druhej uzavreli zmluvu označenú ako „Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti“ datovanú dňa 29.06.2002 (na č. I. 66 spisu). V čl. I. dohody jej účastníci prehlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedeného na LV č. XXX, k. ú. A., a to M. G. v podiele o veľkosti 1/12 a odporca I. v podiele o veľkosti 7/12. V čl. II. dohody bolo uvedené, že M. G. touto dohodou zrušuje svoj podiel v prospech odporcu I. v uvedenej nehnuteľnosti, čím sa odporca I. stane jej majoritným podielovým spoluvlastníkom v podiele o veľkosti 8/12. Ďalej bolo uvedené, že cena podielu M. G. činí 11.583,- Sk, pričom odporca I. finančne vyrovnal podiel M. G. pri podpise tejto dohody. Podpis M. G. bol úradne overený Obcou Povina dňa 01.07.2002 s tým, že M. G. túto listinu podpísal pri overení pravosti jeho podpisu. Podľa doložky na dohode vyznačenej Správa katastra Kysucké Nové Mesto rozhodla o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa tejto dohody v prospech odporcu dňa 15.07.2002 pod č. S. XXX/XXXX.

O. G., nar. XX.XX.XXXX, O. G., nar. XX.XX.XXXX a odporca I. uzavreli zmluvu označenú ako „Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti“ datovanú dňa 16.09.2003 (na č. I. 102 spisu). V čl. I. dohody jej účastníci prehlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi domu súp. č. XXX na

parc. KN č. XXX vedeného na LV č. XXX, k. ú. A., a to O. M. G. v podiele o veľkosti 1/24, O. G. v podiele o veľkosti 1/24 a odporca I. v podiele o veľkosti 11/12. V čl. II. dohody bolo uvedené, že O. M. D. G. a O. G. touto dohodou zrušujú a vyporiadávajú svoj spoluvlastnícky podiel v prospech odporcu I. v uvedenej nehnuteľnosti, čím sa odporca I. stane jej výlučným vlastníkom v celosti v podiele o veľkosti 12/12. Ďalej bolo uvedené, že cena podielu O. M. G. činí 5.800,- Sk a cena podielu O. G. činí 5.800,- Sk, pričom odporca I. finančne vyrovnal ich podiely pri podpise tejto dohody. Podpisy účastníkov dohody boli úradne overené Mestom Kysucké Nové mesto dňa 29.12.2003 s tým, že účastníci dohody túto listinu podpísali pri overení pravosti ich podpisu. Podľa doložky na dohode vyznačenej Správa katastra Kysucké Nové Mesto rozhodla o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa tejto dohody v prospech odporcu dňa 19.03.2004 pod č. S. XXXX/XXXX.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 7C/192/2012-211 rozsudkom zo dňa 04.03.2015 (na č. I. 128 spisu; ku dňu rozhodnutia súdu v prejednávanej veci neprávoplatne) zamietol návrh navrhovateľky voči rovnakým odporcom ako v prejednávanej veci, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že navrhovateľka spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/12 k domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedenému na LV č. XXX, k. ú. A. patrí do zaniknutého BSM navrhovateľky a odporcu I., vychádzajúc z toho, že sporný spoluvlastnícky podiel nadobudol výlučne odporca I. na základe kúpnej zmluvy uzavretej s predávajúcou Ž. G., keďže kúpnu zmluvu uzavrel so Ž. G. ako predávajúcou iba odporca I., pričom po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala, že na zaplatenie kúpnej ceny 80.000,- Sk boli použité peňažné prostriedky v BSM navrhovateľky a odporcu I. Naopak súd považoval za hodnoverné skutkové tvrdenia odporcu I., že peňažné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny mu darovali rodičia - odporcovia II. a III.

Dňa 18.03.2013 podpísala M. N. čestné prehlásenie (predložené navrhovateľkou; prílohová obálka spisu), v ktorom prehlásila, že ako pracovníčka obecného úradu v Povine dňa 01.07.2002 overovala podpis M. G. na doklade Dohoda o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníckeho podielu 1/12 k nehnuteľnosti domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedenému na LV č. XXX, k. ú. A. zo dňa 29.06.2002 a že prítomní boli aj manželia - odporca I. a navrhovateľka.

Dňa 18.03.2013 podpísal M. G. potvrdenie (predložené navrhovateľkou; prílohová obálka spisu), že prevzal spoločne od manželov - navrhovateľky a odporcu I. čiastku 11.583,- Sk za vysporiadanie jeho spoluvlastníckeho podielu 1/12 k nehnuteľnosti domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedenému na LV č. XXX, k. ú. A. v zmysle dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zo dňa 29.06.2002.

Dňa 08.04.2013 podpísal O. G. potvrdenie (predložené navrhovateľkou na č. I. 135 spisu), že prevzal spoločne od manželov - navrhovateľky a odporcu I. čiastku 11.583,- Sk za vysporiadanie jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedenému na LV č. XXX, k. ú. A. v zmysle dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.

Dňa 02.05.2013 podpísal Z. G. potvrdenie (predložené navrhovateľkou; prílohová obálka spisu), v ktorom potvrdzoval, že prevzal spoločne od manželov - navrhovateľky a odporcu I. čiastku 11.583,- Sk za vysporiadanie jeho spoluvlastníckeho podielu v 1/12 k nehnuteľnosti domu súp. č. XXX na parc. KN č. XXX vedenému na LV č. XXX, k. ú. A. v zmysle dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.

Dňa 16.12.2014 podpísal Z. G. listinu označenú ako „Odovzdanie hotovosti“ (predložený odporcami na č. I. 136), v ktorej prehlásil, že prevzal v roku 2002 od svojej sestry odporkyne III. finančnú hotovosť vo výške 11.600,- Sk za vyporiadanie spoluvlastníckeho podielu po otcovi. Túto hotovosť prevzal dňa 14.06.2002 na Obecnom úrade v Locheniciach za prítomnosti svedka pána G. G., ktorý bol v tej dobe starostom Obce Lochenice. V roku 2013 omylom podpísal potvrdenie, že finančný obnos 11.600,- Sk obdržal od manželov N.. Toto tvrdenie vyvracia a popiera. List podpísal po dlhom prehovaraní a neuvedomil si následky svojho rozhodnutia.

Podľa výpisu z bankového účtu č. XXXXXXXXX vedeného Poštovou bankou, a. s. na majiteľa účtu - navrhovateľku za obdobie od 21.12.1999 do 30.04.2002 (predloženého navrhovateľkou na č. I. 153 a nasl.), boli kreditné operácie na tomto účte za obdobie výpisu v celkovej sume 102.851,25 Sk. Pokiaľ ide o debetné operácie, tieto boli za obdobie výpisu v celkovej sume 102.871,18 Sk, pričom počiatočný zostatok na tomto účte ku dňu 21.12.1999 bol vo výške 468,02 Sk a konečný zostatok na tomto účte ku dňu 30.04.2002 bol vo výške 448,09 Sk.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov vypočutých v prejednávanej veci, skutkové závery vyplývajúce z týchto výpovedí, súd uvedie v ďalšom texte odôvodnenia tohto rozsudku v rámci časti právneho posúdenia návrhu navrhovateľky.

Podľa ust. § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 281/2001 Z. z. účinnom od 01.10.2001, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140,

§ 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa ust. § 143 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka. [3] napr.: zákon 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, zákon č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku]

Podľa ust. § 145 ods. 1 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa ust. § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Podľa ust. § 588 OZ v znení zákona č. 264/1992 Zb. účinnom od 01.01.1993, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa ust. § 628 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa ust. § 628 ods. 2 OZ v znení zákona č. 264/1992 Zb. účinnom od 01.01.1993, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa ust. § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon; ďalej len „KZ“) v znení zákona č. 304/2009 Z. z. účinnom od 01.09.2009, kataster obsahuje tieto údaje: a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území, b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, [2] § 5 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 19/1993 Z.z. o základných sadzbách odvodov za odňatie poľnohospodárskej pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu] údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach, c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam, d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach, e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

Podľa ust. § 34 ods. 2 KZ v znení zákona č. 180.2013 Z. z. účinnom od 01.10.2013, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, [10ea) zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 568/2007 Z.z.] okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. [10eb) § 44a a 159a Občianskeho súdneho poriadku]

Podľa ust. § 70 ods. 1 KZ, údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Podľa ust. § 70 ods. 2 OZ v znení zákona č. 103/2010 Z. z. účinnom od 01.05.2010, údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

Podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podmienkou procesnej prípustnosti žaloby podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Tento záujem je daný, len ak požadované určenie je objektívne spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty žalobcu, alebo ohrozenia jeho práva. Určovacie žaloby slúžia potrebám praktického života a nemôžu viesť k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je preto daný súčasne len vtedy, ak je (objektívne posudzované) spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty navrhovateľa na ohrození jeho práva. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, čo pre navrhovateľa znamená nevyhnutnosť tvrdiť a preukázať skutočnosť, z ktorých vyvodzuje existenciu tohto svojho právneho záujmu. Navrhovateľ ale nemôže mať naliehavý právny záujem v zmysle uvedeného ustanovenia, pokiaľ sa ochrany práv môže domáhať žalobou na plnenie, alebo ak k odstráneniu neistoty slúžia osobitné právne postupy upravené v príslušných právnych predpisoch.

Navrhovateľka naliehavý právny záujem na požadovanom určení vymedzila tým, že v katastri nehnuteľnosti nie je evidovaná ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti a práve takýmto rozhodnutím súdu, ktorým bude určené jej vlastníctvo, takéto rozhodnutie súdu je podkladom pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, čím sa dosiahne odstránenie spornosti medzi vykonaným zápisom v katastri a skutočným vlastníckym právom.

Pokiaľ ide o časť návrhu navrhovateľky, ktorou sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti spornej darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými, súd sa nestotožnil s argumentáciou odporcov, že v danom prípade mal konanie o návrhu v tejto časti zastaviť z dôvodu prekážky veci začatej podľa ust. § 104 ods. 1 v spojení s ust. § 83 O.s.p. Súd mal za to, že konanie Okresného súdu Žilina o návrhu navrhovateľky o určení, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/12 k spornej nehnuteľnosti patrí do zaniknutého BSM navrhovateľky a odporcu I., vedené pod spis. zn. 7C/192/2012, netvorí pre prejednávanú vec v časti návrhu navrhovateľky o určení neplatnosti spornej darovacej zmluvy prekážku veci začatej, a to vzhľadom k tomu, že takéhoto určovacieho výroku sa navrhovateľka návrhom na začatie konania vo veci vedenej pod spis. zn. 7C/192/2012 nedomáhala. Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/192/2012-211 zo dňa 04.03.2015 zároveň vyplýva, že Okresný súd Žilina sa v tejto veci zaoberal otázkou, či odporca spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/12 nadobudnutý kúpnu zmluvou uzavretou so Ž. G. ako predávajúcou nadobudol do výlučného vlastníctva, alebo spolu s navrhovateľkou do BSM, pričom dospel (síce neprávoplatne) k záveru, že odporca nadobudol tento spoluvlastnícky podiel do výlučného vlastníctva a (ne)platnosťou sa už v ďalšom z tohto dôvodu nezaoberal. V prejednáwanej veci sa však navrhovateľka domáhala priamo určujúceho výroku o neplatnosti spornej darovacej zmluvy.

Ak teda ide o samotné rozhodnutie súdu v prejednáwanej veci o časti návrhu navrhovateľky, ktorou sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti spornej darovacej zmluvy, súd návrh navrhovateľky bez ďalšieho zamietol, a to z dôvodu, že navrhovateľka nemá na predmetnom určení naliehavý právny záujem.

V zmysle ustálenej judikatúry nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, ak právna otázka - platnosť zmluvy, o ktorej má byť rozhodnuté na základe návrhu o určení, má povahu otázky predbežnej vo vzťahu k inej právnej otázke, napr. ak sa dá priamo žalovať o určení samotného vlastníckeho práva navrhovateľa. Túto zásadu v právnom poriadku SR prelmuje právna úprava obsiahnutá v ust. § 34 ods. 2 KZ avšak iba za podmienky, ak predmetné právo k nehnuteľnosti nebolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, alebo podľa novely zákona č. 384/2008 Z. z. ak bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, keď je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby (§ 159 ods. 2 O.s.p.), ktorých sa táto právna zmena týka.

Súd tak poukazuje na to, že sporná otázka (ne)platnosti predmetnej darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. je len otázkou predbežnou (prejudiciálnou) vo vzťahu k

určení vlastníckeho práva navrhovateľky, t. j. či sporná nehnuteľnosť patrila do BSM navrhovateľky a odporcu I., ako sa navrhovateľka domáhala tohto určenia v druhej časti návrhu na začatie konania. Je tiež možné konštatovať, že požadovaným určením neplatnosti spornej darovacej zmluvy by sa bez ďalšieho nijako nezmenilo právne postavenie navrhovateľky, a to vzhľadom k tomu, že postupom podľa ust. § 34 ods. 2 KZ by navrhovateľka dosiahla v katastri nehnuteľností výlučne len zápis vlastníckeho práva odporcu I. k spornej nehnuteľnosti, teda stav, ktorý bol evidovaný v katastri nehnuteľností pred uzavretím spornej darovacej zmluvy medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými. Takýto určovací výrok by teda bezpochybne na právnom postavení navrhovateľky zmeniť nič nemohol, keďže by navrhovateľka nedosiahla zápis svojho vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností k spornej nehnuteľnosti.

Čo sa týka druhej časti návrhu na začatie konania o určenie, že sporná nehnuteľnosť patrí do zaniknutého BSM navrhovateľky a odporcu I., súd konštatuje, že na tomto požadovanom určení navrhovateľka naliehavý právny záujem má. Posúdenie otázky vzniku BSM navrhovateľky a odporcu I. k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 5/12 na spornej nehnuteľnosti môže totiž pomôcť stanoviť zásadný rámec pre rozsah vyporiadania BSM navrhovateľky a odporcu I. ktorýmkoľvek so spôsobov uvedených v ust. § 149 OZ po tom, ako toto BSM zaniklo po začatí konania rozvodom ich manželstva.

V kontexte nastolenej otázky súd považuje na tomto mieste za potrebné vyjadriť sa k dôkaznému bremenu účastníkov konania, presnejšie k tomu, ktorú sporovú stranu v prejednávanej veci dôkazné bremeno zaťažovalo.

Občianske súdne konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne povinnosťou účastníkov konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Okrem povinnosti tvrdenia podľa ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. majú účastníci dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich vlastných tvrdení. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva zaťažuje toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, účastníkom tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre účastníka, ktorý tzv. dôkazné bremeno neunesol. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze (neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno síce postihuje účastníkov konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam. Tento význam sa spája s procesnou situáciou v spore, v ktorom je isté, napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom, že skutkový stav zostane neobjasnený. Nezistenie potrebného skutkového stavu nemôže viesť k tomu, že súd odmietne rozhodnúť vo veci samej. Inštitút dôkazného bremena dovoľuje a ukladá súdu meritórne rozhodnúť aj v takomto prípade. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané, resp. za vyvrátené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

Pokiaľ zákon vyslovuje určitú právnu domnienku, znamená to, že sa vychádza z takejto domnienky, pokiaľ nie je vyvrátená. Na jednej strane je možné prisvedčiť navrhovateľke, že OZ zásadne stanovuje, že veci nadobudnuté počas trvania manželstva (resp. trvania BSM) aj iba jedným z manželov patria do BSM, avšak zároveň z toho ustanovuje výnimku, že do BSM nepatria veci získané dedičstvom alebo darom, ako aj veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Možno tak konštatovať, že zákon zásadne prezumuje, že vec získaná manželom/manželmi počas trvania manželstva (resp. BSM) patrí do BSM, pokiaľ nebola nadobudnutá manželom/manželmi niektorým z vyššie uvedených spôsobov. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, z princípu materiálnej publicity údajov katastra nehnuteľností tak, ako je tento zakotvený v ust. § 70 KZ, vyplýva, že údaje katastra nehnuteľností (vrátane údajov o vlastníkoch) sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Z predchádzajúceho zápisu na LV č. XXX vedenom pre k. ú. A. (ktorý existoval aj ku dňu 08.01.2013, ako to vyplýva aj z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX na č. I. 10 spisu) vyplývalo, že ako výlučný vlastník spornej nehnuteľnosti bol v katastri nehnuteľností vedený odporca I. (pred tým, ako bola zapísaná zmena v časti B LV č. XXX spočívajúca v zápise vlastníckeho práva na odporcov II. a III.). Rovnako ďalej možno tiež s ohľadom na súčasný zápis údajov v časti B LV č. XXX o spoluvlastníckom

práve odporcov II. a III. k spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti vyvodit' z ust. § 70 KZ záver o hodnovernosti tohto údajja, pokiaľ nie je preukázaný opak, t. j. pokiaľ navrhovateľka nepreukázala právne skutočnosti spôsobujúce ňou tvrdenu relatívnu neplatnosť (podľa ust § 40a v spojení s ust. § 145 ods. 1 OZ) darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými. Zo vzájomného spolupôsobenia cit. ust. § 143 OZ a § 70 KZ možno vyvodit', že v danom prípade zaťažovalo dôkazné bremeno v spore navrhovateľku. Inak povedané navrhovateľku zaťažovalo dôkazné bremeno pre úspešnosť v spore preukázať, že sporné spoluvlastnícke podiely k dotknutej nehnuteľnosti celkovo o veľkosti 5/12 boli odporcom I. nadobudnuté zmluvne počas trvania manželstva (resp. BSM) navrhovateľky a odporcu I., odplatne a za peňažné prostriedky patriace do BSM navrhovateľky a odporcu I.

Súd sa tak zaoberal vecne otázkou vzniku BSM navrhovateľky a odporcu I. k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 5/12 na spornej nehnuteľnosti. Pre účely posúdenia tejto otázky, súd parciálne posudzoval nadobudnutie spoluvlastníckych podielov jednak od odporkyne III., od V. G. a Z. G. a ďalej od M. G. a napokon od O. G. a O. G..

Primárne sa súd tak zaoberal tým, či sporné spoluvlastnícke podiely boli odporcom I. nadobúdané odplatne a ak áno, či na zaplatenie tejto odplaty boli použité (či už len čiastočne) peňažné prostriedky patriace do BSM navrhovateľky a odporcu I.

Súd posudzujúc zmluvu uzavretú medzi odporkyňou III., V. G., Z. G. a odporcom I. datovanú dňa 22.05.2002 podľa výkladových pravidiel podľa ust. § 35 ods. 2 OZ aj napriek jej označeniu s odkazom na ust. § 141 ods. 1 OZ dospel k záveru, že ide jednoznačne o zmluvu o prevode spoluvlastníckych podielov spoluvlastníkov spornej nehnuteľnosti, a to odporkyne III., V. G. a Z. G., každého o veľkosti 1/12. Tento záver súdu napokon ani nebol medzi účastníkmi sporný. (to isté platí aj o zmluvách uzavretých s M.D. G., O. G. a O. G.) Podstatné pre prejednávajúcu vec, bolo posúdenie otázky (bez)odplatnosti tohto prevodu. Možno konštatovať, že zmluva jednoznačne vo svojom texte stanovovala bezodplatnosť prevodu všetkých troch uvedených spoluvlastníckych podielov odporkyne III., V. G. a Z. G., každého o veľkosti 1/12. Rovnako možno konštatovať, že navrhovateľka žiadnym dôkazom nepreukázala, že by tieto spoluvlastnícke podiely mali byť prevedené, aj napriek textu zmluvy, odplatne.

Ako sama navrhovateľka ako účastník konania podľa ust. § 131 ods. 1 O.s.p. vypovedala na pojednávaní dňa 19.06.2015 nebola osobne pri ňou tvrdenom odovzdaní peňažných prostriedkov vo výške 11.500,- Sk zo strany odporcu I. odporkyne III., ktoré mali byť odplatou (cenou) za prevod spoluvlastníckeho podielu odporkyne III. na spornej nehnuteľnosti. Naproti tomu odporca I. (na pojednávaní dňa 18.09.2015) a odporkyňa III. (na pojednávaní dňa 19.06.2015) vo svojich výpovediach účastníkov podľa ust. § 131 ods. 1 O.s.p. rozhodne popreli, že by zo strany odporcu I. boli odporkyne III. odovzdané akékoľvek peňažné prostriedky titulom zaplatenia odplaty (ceny) za spoluvlastnícky podiel odporkyne III. na spornej nehnuteľnosti.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky (bez)odplatnosti prevodu spoluvlastníckeho podielu V. G. k spornej nehnuteľnosti, navrhovateľka opätovne v konaní nijako nepreukázala, že by V. G. obdržal niekedy akékoľvek peňažné prostriedky titulom odplaty (ceny) za prevod jeho spoluvlastníckeho podielu na spornej nehnuteľnosti. Opätovne navrhovateľka len vo svojej výpovedi uviedla, že odporkyňa III. mala odovzdať V. G. v Obci Lochenice pri podpise predmetnej zmluvy peňažné prostriedky vo výške 11.500,- Sk, ktoré jej mal odovzdať pred tým odporca I. a ktoré mali patriť do BSM navrhovateľky a odporcu I. Odporcovia I. a III. však takéto tvrdenia navrhovateľky vo svojich výpovediach rozhodne popreli. Navyše V. G. zmluvu nepodpisoval na Obecnom úrade v Locheniciach, ale na Obecnom úrade v Lhote pod Libčany. Ak aj bolo navrhované vykonanie dokazovania výsluchom V. G. ako svedka, súd tento dôkaz nemohol z objektívneho dôvodu úmrtia tohto svedka v konaní vykonať.

Napokon čo sa týka prevodu spoluvlastníckeho podielu Z. G. k spornej nehnuteľnosti súd bez ohľadu na jeho rozporné prehlásenia zo dňa 02.05.2013 a zo dňa 16.12.2014, ktoré v ďalšom znevierohodnili jeho svedeckú výpoveď na pojednávaní dňa 18.09.2015, poukazuje na to, že opätovne navrhovateľka sama vo svojej výpovedi účastníka uviedla, že nebola osobne ani pri ňou tvrdenom odovzdaní peňažných prostriedkov vo výške 11.500,- Sk Z. G. titulom odplaty za prevod jeho spoluvlastníckeho podielu k spornej nehnuteľnosti, pričom podľa jej tvrdenia v jej výpovedi, tieto mali byť Z. G. odovzdané rovnako ako V. G. na Obecnom úrade v Locheniciach odporkyňou III. bez osobnej prítomnosti navrhovateľky. Preto aj potvrdenie podpísané Z. G. dňa 02.05.2013, na ktoré poukazovala navrhovateľka a ktoré bolo nepochybne spísané na žiadosť navrhovateľky (list zo dňa 13.04.2013 na č. I. 196 spisu), sa súdu javilo ako nevierohodný listinný dôkaz spochybnený výpoveďou samotnej navrhovateľky. Na potvrdení je totižto uvedené, že Z. G. mal prevziať sumu 11.583,- Sk od navrhovateľky a odporcu I. spoločne ako manželov. Ak aj napokon z výpovedí Z. G. a odporkyne III. vyplynulo, že odporkyňa III. vyplatila Z. G. sumu 11.600,- Sk a ak by tomu bolo aj titulom vyporiadania spoluvlastníckeho podielu po ich otcovi (ako

je to uvedené v prehlásení Z. G. zo dňa 16.12.2014), nebolo možné konštatovať, že bolo navrhovateľkou preukázané, že tomu tak bolo z peňažných prostriedkov patriacich do BSM navrhovateľky a odporcu I. Opätovne totiž odporca I., ako aj odporkyňa III. tvrdenia navrhovateľky, ako ich produkovala v konaní a súčasne v jej výpovedi účastníka, rozhodne popreli.

Možno uzavrieť, že pokiaľ ide o prevod spoluvlastníckych podielov odporkyne III., V. G. a Z. G. na základe zmluvy datovanej dňa 22.05.2002, nebolo v konaní navrhovateľkou preukázané, že išlo o odplatný prevod, z čoho možno právne vyvodiť, že išlo o darovanie podľa cit. ust. § 628 ods. 1 OZ. Vzhľadom k tomu, že podľa ust. § 143 OZ veci získané darom (a to bez ohľadu na to, či je obdarovaným len jeden z manželov, alebo obaja, v druhom prípade tak nadobúdajú manželia vec do podielového spoluvlastníctva) do BSM nepatria, súd nemohol dospieť k záveru, že tieto sporné spoluvlastnícke podiely nadobudli navrhovateľka a odporca I. do ich BSM.

Pokiaľ ide v ďalšom o prevod spoluvlastníckych podielov M. G. (o veľkosti 1/12), O. G. (o veľkosti 1/24) a O. G. (o veľkosti 1/24), medzi účastníkmi nebolo sporné, že išlo o odplatný prevod, t. j., že prevod tohto spoluvlastníckeho podielu bol realizovaný formou kúpnej zmluvy podľa cit. ust. § 588 OZ (a to opätovne bez ohľadu na označenie predmetných zmlúv). Sporné však medzi účastníkmi bolo, či peňažné prostriedky, ktoré boli použité na zaplatenie kúpnej ceny boli v BSM navrhovateľky a odporcu I., alebo boli vo výlučnom vlastníctve odporcu I., keďže tento ich nadobudol darom od svojich rodičov (potom by aj vec získaná za takéto peňažné prostriedky odporcom I. nepatrila do BSM, keďže by došlo len k transformácii tej istej majetkovej hodnoty z jednej formy - peniaze na inú formu - nehnuteľnosť).

Možno konštatovať, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že peňažné prostriedky boli M. G., O. G. a O. G. fyzicky odovzdané odporcom I. avšak za súčasnej osobnej účasti navrhovateľky (viď výpovede svedkov M.D. G. a O. G., ako aj M. N. na pojednávaní dňa 19.06.2015). Svedeckú výpoveď M.. O.Á. S. súd vôbec nebral do úvahy, a to vzhľadom k tomu, že táto opisovala skutočnosti úplne inak, ako ich opisovali samotné sporové strany, a preto možno konštatovať, že jej výpoveďou ako dôkazom ani jedna zo sporových strán nepreukázala svoje skutkové tvrdenia (obe sporové strany totiž tvrdili, že peňažné prostriedky vyplatené M. G., boli vyplatené na Obecnom úrade v Povine, pričom M.. O.Á. S. vypovedala, že boli vyplatené v jej prítomnosti, avšak ona v A. nebola). Zo skutočnosti, že pri fyzickom odovzdaní peňažných prostriedkov bola aj navrhovateľka ako manželka odporcu I., však nemožno samo o sebe bezpochybné vyvodiť, že vyplatené peňažné prostriedky pochádzali z BSM navrhovateľky a odporcu. V tomto smere sa ani jeden svedok (M. G., O. G., O. G. a M. N.) nevyjadril. Možno konštatovať, že okrem výpovedí týchto svedkov jedinými dôkazmi, ktoré navrhovateľka produkovala v snahe preukázať svoje skutkové tvrdenie (že vyplatené peňažné prostriedky pochádzali z BSM jej a odporcu) bola jej výpoveď účastníka a výpis z jej bankového účtu. Navrhovateľka vo svojej výpovedi účastníka udávala, že peňažné prostriedky, ktorými mala byť vyplatená odplata (kúpna cena) za prevod sporných spoluvlastníckych podielov, mala s odporcom I. uložené v domácnosti po tom, čo tieto peňažné prostriedky boli vybraté z bankového účtu. Z výpisu z bankového účtu navrhovateľky medzi iným tiež vyplynulo, že peňažné prostriedky vybraté v období od 21.12.1999 do 30.04.2002 z bankového účtu navrhovateľky v celkovej sume 102.871,18 Sk, boli vyberané počas celého tohto obdobia postupne v malých čiastkach rádovo v stovkách Sk s maximálnym výberom 5.000,- Sk (dňa 13.01.2000). S poukazom na túto nepochybné preukázanú skutočnosť sa potom súdu javí ako nelogické, aby navrhovateľka počas obdobia takmer 2 a pol roka po malých čiastkach takto kumulovala peňažné prostriedky pre ich prípadné použitie vo vyššom objeme, a to bez toho, aby z týchto peňažných prostriedkov počas celého obdobia minula ich podstatnú časť, ak súd vezme do úvahy skutočnosť, že bolo potrebné uhrádzať výdavky spojené so zabezpečením potrieb rodiny navrhovateľky a odporcu I., teda aj ich maloletého dieťaťa U. (nar. XX.XX.XXXX, ako to vyplýva z výroku rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 15P/7/2012-89 zo dňa 25.10.2013). Súdu sa zároveň javí logické, aby, ak súd vezme do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka mala zriadený bankový účet, navrhovateľka kumulovala peňažné prostriedky (ktoré jej na tento účet boli pripisované bezhotovostnými vkladmi, ako to vyplýva z navrhovateľkou predloženého výpisu z tohto bankového účtu) na finančne náročnejšie investície práve ich ukladaním na bankovom účte a nie ich postupným vyberaním v malých čiastkach a ukladaním v hotovosti v domácnosti. Neobstojí ani argumentácia navrhovateľky, že mala nízky denný limit pre výbery prostredníctvom platobnej karty z bankomatov, keďže peňažnú hotovosť mohla nepochybné vybrať aj výberom z pokladne v ktorejkoľvek pobočke Poštovej banky, a. s., a to zásadne v akomkoľvek objeme. Napokon aj niektoré výbery z navrhovateľkinho bankového účtu boli vykonané práve týmto spôsobom, ako to vyplýva z predloženého výpisu z bankového účtu. V ďalšom ak by súd zobral do úvahy skutkové tvrdenia navrhovateľky, že za prevod spoluvlastníckych podielov odporkyne III., V. G., Z. G., M. G., O. G., O. G. mala byť týmto vyplatená celkovo suma 57.932,- Sk (4 x suma 11.583,- Sk a 2 x suma 5.800,- Sk = 57.932,- Sk) a súčasne skutkové tvrdenia navrhovateľky v konaní vedenom pod spis. zn. 7C/192/2012, že Ž. G. mala

byť vyplatená časť kúpnej ceny za prevod jej spoluvlastníckeho podielu na spornej nehnuteľnosti v sume 15.000,- Sk z prostriedkov patriacich do BSM navrhovateľky a odporcu I., celkovo by tak museli v roku 2002 disponovať navrhovateľka a odporca peňažnou hotovosťou minimálne v sume 72.932,- Sk, pričom by tak z navrhovateľkou vybranej peňažnej hotovosti z jej bankového účtu za obdobie 2 a pol roka mohli minúť len sumu cca 30.000,- Sk (t. j. cca 1.000,- Sk mesačne). Iné príjmy, ktoré by navrhovateľka mohla kumulovať doma v hotovosti bez vedomia odporcu I., totiž navrhovateľka nepreukázala (odporca namietal skutkové tvrdenia navrhovateľky o usporenej sume vybratej počas svadby navrhovateľky a odporcu I. tzv. „na tanier“). Uvedené skutkové tvrdenia navrhovateľky o pôvode peňažných prostriedkov, ktorými mala byť vyplatená odplata za prevod sporných spoluvlastníckych podielov neboli podložené ani výpoveďami odporcov, keďže odporca I., ktorý nesporne vyplácal peňažné prostriedky M. G., O. G. a O. G., vo svojej výpovedi účastníka uviedol, že nemal vedomosť o navrhovateľkou tvrdených peňažných prostriedkoch v ich domácnosti a súčasne poprel, že ich pred tým obdržal od navrhovateľky. Naopak uviedol, že peňažné prostriedky na vyplatenie M. G., O. G. a O. G. obdržal v oboch prípadoch na požiadanie deň vopred v hotovosti od svojich rodičov. Túto výpoveď potvrdili zásadne aj odporcovia II. a III. vo svojich výpovediach účastníkov.

Napokon opaku skutkových tvrdení navrhovateľky nasvedčuje aj sama okolnosť, že účastníkom zmlúv uzavretých s M. G., O. G. a O. G. na strane nadobúdateľa bol len výlučne odporca I., o čom mala už v čase uzavretia týchto zmlúv nepochybnú vedomosť aj samotná navrhovateľka (minimálne z toho dôvodu, že tieto ako účastníci zmluvy nepodpisovala). Nemožno sa v tejto súvislosti stotožniť ani s argumentáciou navrhovateľky, že v čase uzatvárania predmetných zmlúv vychádzala z toho, že aj keď nie je ich účastníkom na strane nadobúdateľa, nadobúda z dôvodu manželského zväzku s odporcom I. aj ona tieto nehnuteľnosti titulom BSM. To napokon vyplýva aj zo znenia (z hľadiska časového) poslednej zmluvy uzavretej na jednej strane medzi O. G. a O. G. a na druhej strane medzi navrhovateľom datovanej dňa 16.09.2003, v ktorom bolo uvedené, že O. G. a O. G. touto dohodou zrušujú a vyporiadávajú svoj spoluvlastnícky podiel v prospech odporcu I. v uvedenej nehnuteľnosti, čím sa odporca I. stane jej výlučným vlastníkom v celosti v podiele o veľkosti 12/12. Rovnako O. a O. G. výslovne v zmluve vyhlásili, že sa vzdávajú svojho spoluvlastníckeho podielu v prospech odporcu I. (teda len odporcu I.). Obdobné vyplýva aj zo znenia zmluvy uzavretej odporcom I. s M. G. datovanej dňa 29.06.2002, v ktorej texte bolo uvedené, že M. G. zrušuje svoj spoluvlastnícky podiel v prospech odporcu I. (teda len odporcu I.), pričom tento sa stáva majoritným podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností v podiele 8/12. Vzhľadom k vôli prevádzajúcich, ktorá bola uvedeným spôsobom jednoznačne a určito prejavovaná v texte samotných listín - dotknutých zmlúv, tak boli bez právneho významu časti výpovedí svedkov M. G. a O. G., ktorí vypovedali, že pri uzatváraní zmlúv boli v presvedčení, že svoje spoluvlastnícke podiely prevádzajú nielen na odporcu I., ale aj na navrhovateľku, keďže boli manželia.

Súd tak konštatuje, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno v konaní a nepreukázala, že odporca I. nadobudol spoluvlastnícke podiely k spornej nehnuteľnosti o celkovej veľkosti 5/12 za odplatu tvorenú čo i len čiastočne z peňažných prostriedkov patriacich do BSM navrhovateľky a odporcu I., a z tohto dôvodu tak nepreukázala nadobudnutie týchto spoluvlastníckych podielov BSM. Treba zdôrazniť, že dôkazné bremeno, ako bolo už uvedené, nezaťažovalo v konaní odporcov, a preto prípadná polemika, či zo strany odporcov boli preukázané ich skutkové tvrdenia o pôvode peňažných prostriedkov, ktorými bola zaplatená odplata za prevod sporných spoluvlastníckych podielov, nie je na mieste. Treba totiž zdôrazniť, že bolo na navrhovateľke, aby preukázala ňou tvrdené skutkové okolnosti, z ktorých existencie vyvodzovala pre seba priaznivé postavenie v spore a týmto vyvrátila hodnovernosť údajov katastra nehnuteľností..

Potom na základe vyššie uvedeného možno prejudiciálne uzavrieť, že navrhovateľka nepreukázala naplnenie podmienok spôsobujúcich relatívnu neplatnosť spornej darovacej zmluvy uzavretej medzi odporcom I. ako darcom a odporcami II. a III. ako obdarovanými podľa ust. § 40a v spojení s ust. § 145 ods. 1 OZ. V kontexte s uvedeným je potom právne bezvýznamné, že navrhovateľka spolu s odporcom následne po uzavretí dotknutých zmlúv vynaložili na rekonštrukciu spornej nehnuteľnosti peňažné prostriedky získané úverom, keďže týmto spôsobom nemohlo dôjsť k transformácii vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti odporcu I. na BSM navrhovateľky a odporcu I. Navrhovateľka by sa len mohla domáhať zohľadnenia tejto skutočnosti v rámci vyporiadania BSM podľa zásad uvedených v ust. § 150 OZ.

Z vyššie uvedených dôvodov súd preto návrh navrhovateľky aj v časti o určenie vlastníckeho práva k sporným spoluvlastníckym podielom k dotknutej nehnuteľnosti do zaniknutého BSM navrhovateľky a odporcu I. zamietol.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách

konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a vyšší počet účastníkov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.